

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/320/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316209896
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5316209896.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v spore žalobkyne: A. A. P., narodená XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX J. E. K., zastúpená hbr advokáti s. r. o., so sídlom Štefánikova 15, 811 05 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 239 310 proti žalovanému: Lesné spoločenstvo Kysučné, s r.o., so sídlom Makov 121, 023 56 Makov, IČO: 36 005 843, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie 2.125,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou došlou na súd dňa 27.12.2016 sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.125.- € ktorá suma predstavovala rozdiel medzi sumou, ktorá jej už bola žalovaným zaplatená t.j. 425.- € a sumou ktorá jej mala byť vyplatená celkom 2.550.- € ako (12,75 podielov x 200).

2. V podanom návrhu uvádzala, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v k.ú. A., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v časti pod B 330 v spoluvlastníckom podiele 127500/10500000-in k celku. Označené nehnuteľnosti tvoria spoločný majetok, ktorý je takto vyznačený na liste vlastníctva a vzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 97/2013 Z.z., teda je zároveň aj členom Združenia vlastníkov lesa Kysučné (§ 12 zák. č. 97/2013 Z.z.) . Združenie vlastníkov lesa Kysučné (podľa výpisu z obchodného registra) je jediným spoločníkom Lesného spoločenstva Kysučné (t.j. žalovaného) . Žalovaný užíva nehnuteľností, ktorých je podielovou spoluvlastníčkou dlhodobo a užíval ich aj v roku 2014, pričom ona nevie s určitosťou označiť vznik a spôsob tohto nájomného vzťahu. Z obsahu pozvánky (ktorá jej nebola doručená, nakoľko dlhodobo žila mimo územia SR, v tom čase v diplomatických službách v Iráne), ktorou výbor Združenia vlastníkov lesa Kysučné zvolal riadne valné zhromaždenie na deň 6.12.2014 je nesporné, že žalovaný bude vyplácať spoluvlastníkom nájomné za rok 2014. Má vedomosť, že žalovaný vyplácal ostatným podielovým spoluvlastníkom nájom vo výške 200,-€ za podiel. Zo sprostredkovaných informácií má vedomosť, že žalovaný vyplatil Z. A. D. (sestre žalobkyne, ktorá je taktiež vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu v rovnakej výške) namiesto sumy 2.550,-€ sumu iba vo výške 425,-€. Žalobkyňa predpokladá, že aj jej bola takáto suma poukázaná poštovou poukázkou na pôvodnú adresu, ktorú prevzal jej splnomocnenec v čase jej neprítomnosti. Preto sa dožaduje zaplatenia už iba rozdielu a má za to, že žalovaný jej dlhuje sumu 2.125,-€, čo tvorí bezdôvodné obohatenie žalovaného.

3. Ako listinný dôkaz žalobkyňa označila LV č. 8541(č.l. 4-5), výpis z OZ žalovaného čl. 6) spisu, a poštovú poukážku (platba A..D.) čl. 8), Pozvánku ZVLK čl. 7) , navrhla výsluch štatutára žalovaného a výsluch účtovníčky W. Š..

4. Žalovaný sa k žalobnému návrhu písomne vyjadril dňa 6.3.2017 (č.l. 16, 17) dňa 24.3.2017 (č.l. 41-42) , dňa 20.4.2017 (čl. 77). Vo svojom vyjadrení uviedol, že návrh žalobkyne je nezrozumiteľný a nejasný, nedá sa z neho určiť, čoho sa vlastne žalobkyňa domáha . Žalobkyňa nemá žiaden právny titul, aby jej zaplatil akékoľvek finančné prostriedky a nie je v spore aktívne vecne legitimovaná. Podiely, ktoré previedol na žalobkyňu jej otec - O. P. neboli jeho, ale patrili nebohej A. I., o čom sa vedie na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 8C/102/2014 súdny spor o určenie vlastníctva. Poukázal na to, že už v minulosti rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 10C/333/00 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina 5Co/552/01 bolo rozhodnuté, že z podielu O. P. 25,5 patrí 21,25 podielu Lesného spoločenstva, K. E. D. v A. A. I.. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaný zvolal riadne valné zhromaždenie na deň 6.12.2014 a je nesporné, že bude vyplácať spoluvlastníkom nájomné za rok 2014. Na tomto valnom zhromaždení bola označená i suma, ktorá bude vyplácaná a teda už najneskôr 6.12.2014 žalobkyňa vedela, koľko finančných prostriedkov sa má vyplácať a odkedy. Keďže však žalobu podala až 27.12.2016, t.j. po 2-ročnej lehote, vznášajú námietku premlčania, pretože ak by aj žalobkyňa mala z nejakého titulu nárok na zaplatenie istiny ktorej sa domáha , bol by tento nárok z uvedeného dôvodu premlčaný. Zároveň s poukazom na žalobu o určenie vlastníckeho práva vo veci 8C/102/2014 navrhli, aby súd konanie prerušil, nakoľko rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. V prípade, ak súd konanie nepreruší žiadali, aby návrh žalobkyne zamietol a priznal im nárok na náhradu trov konania.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný súdu predložil listinné dôkazy a to návrh žalobcov F. W., J. S., A. Š. I. W. A.. O. I. W. Ž., Z. Ž. A.. A. P. W. A.. A. D., o určenie, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k.ú. A. patria do dedičstva po poručiteľke A. I., zomr. XX.X.XXXX (čl. 19 - 23) , pozvánku na riadne valné zhromaždenie, ktoré zvolal výbor Združenia vlastníkov lesa Kysučné č.l. 2, úpravu rozsudového návrhu vo veci 8C/102/2014 (č.l. 25 až 30), rozsudok KS Žilina č.k. 5Co/552/01 (č.l. 31 až 34), rozsudok OS Čadca č.k. 10C/333/00 (č.l. 35 až 39).

6. Žalobkyňa sa prostredníctvom právneho zástupcu v rámci repliky písomne vyjadrila k vyjadreniu žalovaného (vid'. čl. 63 až 66), čl. 78 . Vo svojom vyjadrení uviedla, že majú za to, že ňou podaný návrh je jednoznačný a určitý. Ich povinnosťou bolo pravdivo opísať skutočný stav veci. Zotrvál na tom, že žalovaný označil sumu 421,50 €, ktorú žalobkyňi vyplatil ako nájomné. Nemajú povinnosť uviesť právnu kvalifikáciu uplatneného nároku, to je povinnosťou súdu. Majú za to, že nárok nie je premlčaný, nakoľko subjektívna lehota môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a žalobkyňa sa dožaduje náhrady za celý kalendárny rok 2014, ktorý končí dňom 31.12.2014. Subjektívna lehoty žalobkyne nemohla začať plynúť dňa 6.12.2014 ako sa mylne domnieva žalovaný, ak samotná objektívna lehota začala plynúť až dňom 1.1.2015. Žalovaný oznámil príslušnému daňovému úradu účtovnú závierku zostavenú k 31.12.2014. Zostavil ju 5.3.2015 a schválil ju až dňa 12.12.2015. Poukázal na to, že žalobkyňa nebola prítomná na valnom zhromaždení. Nemohla mať akúkoľvek vedomosť o výške vyplácanej sumy, o ktorej sa dozvedela až samotným prevzatím finančných prostriedkov. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že žalobkyňa nemá žiaden právny titul na zaplatenie uvedenej sumy, nakoľko podiely jej právneho predchodcu - O. P. neboli jeho, ale patrili nebohej A. I., o čom sa vedie i súdny spor pod sp.zn. 8C/102/2014, dali do pozornosti rozhodnutie NS SR 6Cdo/157/2014 zo dňa 29.3.2016, ktorým bol zrušený právoplatný rozsudok KS Žilina č.k. 5Co/479/2013-918 zo dňa 9.7.2013 a NS SR zaujal právny názor aj k rozsudku OS Čadca č.k. 10C/333/00 z 22.11.2000 v spojení s rozsudkom KS Žilina 5Co/552/01, kde NS konštatoval, že na základe rozsudku sp.zn. 10C/333/00 nebolo možné dospieť k záveru, že žalovaný 1/, t.j. O. P. nebol v čase uzavretia darovacích zmlúv vlastníkom spoluvlastníckeho podielu v takom rozsahu, v akom mu bolo vlastnícke právo zapísané v katastri nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o návrh žalovaného na prerušenie konania vyslovil názor, že nie je dôvod na prerušenie konania, napriek tomu, že vec 8C/102/2014 je z roku 2014, doposiaľ nebolo vytýčené ani jedno pojednávanie. Nebola im doručená ani údajná úprava rozsudového návrhu zo dňa 3.6.2016, ktorou prekvapujúco disponuje ten, kto ani nie je účastníkom konania. Z tohto dôvodu navrhujú, aby súd ich žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

7. Na preukázanie svojich tvrdení súdu predložili oznámenie o dátume schválenia účtovnej závierky vyhotovenej Lesným spoločenstvom Kysučné, s.r.o. zostavenej k 31.12.2014 čl. 67, 68, rovnako aj

uznesenie NS SR č.k. 6Cdo/157/2014 (č.l. 69 až 74) , rozhodnutie Pozemkového úradu v Čadci č. 261/92-III-Ho č.l. 83 až 86, rozsudok KS v Banskej Bystrici 23S/275/95 č.l. 87 až 89, fotokópiu potvrdenia o dodaní sumy 421,50 € dňa 19.12.2014 A.. A. P.. Zotrvali na vypočutí štatutára žalovaného a účtovníčky.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení č.l. 95 uviedol, že žalobkyňa nepredložila doklad preukazujúci dôvodnosť výšky ňou požadovanej sumy. Poukázal na tú skutočnosť, že Združenie vlastníkov lesa Kysučné, A. obhospodaruje pozemky v k.ú. A., ktoré sú vedené na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, XXXX v celkovej výmere XXX,XXXX hektára. Žalobkyňa si však vychádzajúc z tvrdení v podanej žalobe uplatňuje podiely z hospodárskych výsledkov len z LV č. XXXX v k.ú. A., čo predstavuje plochu 287,166 hektára, teda 51,65 % celkovej obhospodarovanej plochy. Domnievajú sa, že s poukázaním na tvrdenia obsiahnuté v žalobe nemožno priznať žalobkyni nárok na plnenie vo výške 2.125,-€, ktorého sa domáha právne z titulu vlastníctva podielov na LV č. 8541. Lesné spoločenstvo Kysučné, s.r.o. vypláca každý rok po schválení valným zhromaždením Združenia vlastníkov lesa A. XXX podiely z hospodárskeho výsledku za jednotlivé roky. Podľa zápisnice z rokovania valného zhromaždenia Združenia vlastníkov lesa Kysučné, A. XXX konaného dňa 6.12.2014 o 10.00 hod. bola prednesená správa revíznej komisie a bola schválená správa o činnosti a dosiahnutých výsledkov hospodárenia za rok 2014, pričom rozdelenie hospodárskeho výsledku za rok 2014, ktorý je v súlade s nájomnou zmluvou, nájom za jeden podiel predstavuje sumu 200,-€. Plnenia za rok 2014 boli podielovým spoluvlastníkom prvýkrát vyplácané dňa 6.12.2014, kedy vznikol podielovým spoluvlastníkom nárok na vyplatenie za tento konkrétny rok. Od tohto dátumu žalobkyni začala plynúť premlčacia lehota (subjektívna v dĺžke 2 roky, objektívna v dĺžke 3 roky). Nakoľko však žalobkyňa podala žalobu na súd až 27.12.2016, teda po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty vzťahujúcej sa k ňou uplatnenému nároku titulom bezdôvodného obohatenia majú za to, že nárok je premlčaný a vznášajú námietku premlčania.

9. Na preukázanie svojich tvrdení súdu predložili potvrdenie Združenia vlastníkov lesa Kysučné (č.l. 96) , výpisy z LV č. XXXX (č.l. 97 až 105) , výpisy z LV č. XXXX č.l. 115 až 120, LV č. XXXX č.l. 121 až 127, LV č. XXXX č.l. 128 až 134, rovnako aj zápisnicu z rokovania valného zhromaždenia ZVLK konaného dňa 6.12.2014 (č.l. 106, 107), uznesenie z valného zhromaždenia ZVLK v A. zo dňa 6.12.2014 č.l. 108, 109.

10. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 13.11.2017 č.l. 136 až 138 poukázala, že nemá vedomosť o tom, že by samotný žalovaný hospodáril aj na parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 57 m², zapísané na LV č. XXXX. Okrem toho je to zanedbateľná výmera. Pri počte 283 spoluvlastníkov, zapísaných na označenom liste vlastníctva by priemer na jedného spoluvlastníka predstavoval 20 cm, preto aj z toho dôvodu je nepodstatné čokoľvek k tomu uvádzať. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že Združenie vlastníkov lesa Kysučné obhospodaruje pozemky zapísané na uvedených listov vlastníctva v celkovej výmere 555/936 hektára žalobkyňa si uplatňuje podiely z hospodárskych výsledkov len z LV č. XXXX k.ú. Makov, čo predstavuje 51,65 % celkovej obhospodarovanej plochy a teda nie je zrejme žalovanému z akého dôvodu si žalobkyňa v žalobnom návrhu uplatňuje sumu 2.125,-€ korešpondujúcu hospodárskemu výsledku z obhospodarovania celkovej výmery 555,9366 hektára. Žalobkyňa poukázala, že všetky terajšie parcely vedené na LV č. XXXX boli pôvodne evidované na LV č. XXXX. Ak žalovaný tvrdí, že Združenie vlastníkov lesa obhospodaruje celkovú výmeru 555/9366 hektára výmera pozemkov zapísaných na LV č. XXXX a na LV č. XXXX predstavuje 537,3633 hektára, čo je 96,65 % a žalovaný ani navyše nepreukázal, že všetky pozemky spoločnej nehnuteľnosti užíva iba výlučne on. Pokiaľ ide o otázku premlčania, žaloba bola podaná dňa 27.12.2016 v rámci všeobecnej trojročnej objektívnej lehoty. Táto objektívna premlčacia lehota mohla začať plynúť najskôr od 1.1.2015 a to prvý nasledujúci deň po skončení roka 2014, za ktorý si žalobkyňa požaduje plnenie. Pričom ak by vychádzali z ustanovenia § 4 zákona č. 504/2003 Z.z., podľa ktorého nájonné z pozemkov prenajatých na poľnohospodárske účely sa platí ročne pozadu k 1.10. kalendárneho roka, tak by začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty nastal dokonca až 2.10.2015.

11. Súdu ako listinný dôkaz predložila oznámenia Lesného spoločenstva Kysučné adresované daňovému úradu Žilina , kde lesné spoločenstvo oznamuje, že účtovná závierka za účtovné obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 zostavená k 31.12.2013 bola valným zhromaždením spoločnosti schválená dňa 6.12.2014(č.l. 139) .Oznámenie o dátume schválenej účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2014 (č.l. 140) .

12. Na pojednávaní dňa 9.2.2018 právny zástupca žalobkyne aj žalovaného zotrvali na svojich písomných vyjadreniach. Žalobkyňa žiadala, aby súd žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný žalobný návrh žalobkyne v celom rozsahu poprel. Zotrvával na tom, že návrh je nejasný, nezrozumiteľný a zmätočný, žiadal ho v celom rozsahu zamietnuť a zároveň vyslovil aj námietku premlčania voči uvedenému nároku. Žiadal, aby konanie vo veci 16C 320/2016 bolo prerušené do právoplatného skončenia konania vo veci 8C/102/2014.

13. Okresný súd Čadca vo veci rozhodol v poradí 1 rozsudkom č.k. 16C 320/2016-152 dňa 9.2.2018 tak, že I. návrh žalovaného na prerušenie konania čl. 41-42, 77 spisu zamietol. II. Návrh vo veci samej zamietol. III. Žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Voči uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie (č.l. 159-162), o ktorom rozhodol Krajský súd Žilina uznesením č.k. 10Co/235/2018-191 zo dňa 28.2.2019 tak, že rozsudok okresného súdu Čadca vo výrokoch II., III., IV. zrušil a vec vrátil okresnému súdu v rozsahu týchto zrušených výrokov na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. V uznesení č.k. 10 C 235/2018-191 krajský súd vyslovil v bode 24., 25., 26. a 27. odôvodnenia uznesenia názor, že nebol spor o tom, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v k.ú. A. zapísanej na LV č. XXXX v časti pod B 330 v spoluvlastníckom podiele 127500/10500000-in k celku. Ide o spoločný majetok, ktorý je aj takto vyznačený na liste vlastníctva a vzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 97/2013 Z.z. Žalobkyňa je zároveň členkou Združenia vlastníkov lesa Kysučné (§ 12 zákon č. 97/2013 Z.z.) a Združenie podľa výpisu z obchodného registra je jediným spoločníkom žalovaného a že uvádzaná spoločná nehnuteľnosť bez pochyby bola aj v roku 2014 v užívaní žalovaného. V bode 25. uznesenia krajský súd uviedol, že peňažný nárok vyplatenia ktorého sa žalobkyňa voči žalovanému domáha, sa viaže k rozhodnému obdobiu - rok 2014. Podľa názoru odvolacieho súdu je určujúce to, ako žalobca v žalobe vymedzí skutkovo svoj nárok. Právne hodnotenie nároku je vecou posúdenia súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd predčasne uzavrel vo vzťahu k žalovanému, ale aj vo vzťahu ku žalobkyňi právne hodnotenie žalovaného nároku. Dopusil totiž nie je na základe dokazovania ujasnený charakter nároku, či na žalovaný peňažný nárok dopadá režim Z.č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločnostiach, teda či v súdenom prípade sa dožaduje žalobkyňa podľa skutkového vymedzenia žaloby priznania peňažného nároku plynúceho jej zo zákona, teda z § 20 uvádzanej právnej normy, podľa ktorého podiel člena spoločnosti na zisku majetku určenom na rozdelenie medzi členov spoločnosti sa určí podľa pomeru účasti člena spoločnosti na výkone práv a povinností, ak zo zmluvy o spoločnosti alebo z rozhodnutia zhromaždenia nevyplýva niečo iné, alebo či ide o nárok uplatňovaný podľa tvrdení žalobkyne titulom výplaty, tzv. nájomného,, podľa právnej úpravy Z.č. 504/2003 Z.z. Ustálenie právneho charakteru žalovaného nároku bude rozhodujúce aj pre zodpovedanie otázky, ktorý subjekt bude nositeľom pasívnej vecnej legitímácie, prípadne či bude žalobkyňa v prípade toho ktorého nároku v spore aktívne vecne legitimovanou účastníčkou. Krajský súd na rozdiel od názoru okresného súdu zistenia potrebné pre ustálenie právneho charakteru nároku vykonaním dokazovania výsluchom navrhovanej svedkyne Š.Q., prípadne aj štatutára žalovaného, hodnotí ako dôkaz významný, či poštovou poukážkou vyplácaná dielčia suma patrila žalobkyňi titulom podielu člena spoločnosti na zisku a na majetku určenom na rozdelenie medzi členov spoločnosti, prípadne titulom výplaty podielu na hospodárskom výsledku, alebo titulom výplaty, tzv. nájomného,, podľa Z.č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov (tento titul výplaty totiž tvrdí žalobkyňa). Až po ustálení právneho charakteru žalovaného nároku bude môcť okresný súd uzavrieť aj otázku aktívnej, pasívnej vecnej legitímácie strán v spore, ďalej prípadnú otázku premlčania (či bude pri hodnotení námietky premlčania vznesenej žalovaným vychádzať zo všeobecnej trojročnej alebo z tzv. kombinovanej premlčacej doby).

16. Podľa § 391 ods.2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

17. S poukazom na právny názor vyslovený krajským súdom v uznesení č.k. 10Co/235/2018-191, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, pre ustálenie právneho charakteru nároku okresný súd na pojednávaní dňa 7.10.2020 vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyňou navrhovanej svedkyne W. Š. a taktiež vykonal dokazovanie aj výsluchom štatutára žalovaného. V rámci vykonaného dokazovania sa zamerával na zisťovanie, či poštovou poukážkou vyplácaná dielčia suma patrila žalobkyňi titulom podielu člena spoločnosti na zisku a na majetku spoločnosti, prípadne titulom výplaty podielu na

hospodárskom výsledku, alebo titulom výplaty tzv. nájomného podľa zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, ktorý titul výplaty tvrdí žalobkyňa.

18. Konateľ žalovaného O. P. vo svojej výpovedi uviedol, že Lesné spoločenstvo Kysučné hospodári na spoločných nehnuteľnostiach, kde má podiel aj žalobkyňa. So žalobkyňou nájomnú zmluvu uzatvorenú nemajú. Lesné spoločenstvo Kysučné vypláca jednotlivým členom Združenia vlastníkov lesa Kysučné za užívanie ich spoluvlastníckych podielov nájomné v závislosti od veľkosti ich spoluvlastníckych podielov vo výške, na akej sa uznesenie valné zhromaždenie Združenia vlastníkov lesa Kysučné . Tzv. nájomné sa vypláca v rovnakej výške jednak tým podielovým spoluvlastníkom, s ktorými má Lesné spoločenstvo Kysučné uzatvorené nájomné zmluvy a taktiež sa vypláca v rovnakej výške aj podielovým spoluvlastníkom, s ktorými Lesné spoločenstvo Kysučné nájomné zmluvy uzatvorené nemá. Sumu 421,50 € žalobkyni nevyplatili ako podiel na hospodárskom výsledku Združenia vlastníkov lesa Kysučné , ale jej sumu 421,50 € vyplatili ako nájomné za tie podiely, ktoré sporné neboli, avšak až na pojednávaní dňa 7.10.2020 si uvedomil, že ani táto suma žalobkyni vyplatená byť nemala, keďže s ňou nemajú uzatvorenú nájomnú zmluvu. Nájom vo výške 200,-€ na jeden podiel nevyplatili žalobkyni z toho dôvodu, nakoľko má vedomosť o tom, že sa vedie súdny spor o určenie vlastníckeho práva k sporným podielom medzi žalobkyňou (ktorá je sesternicou) a A.. I. (ktorý je jeho bratrancom) , ktorý je taktiež členom Združenia vlastníkov lesa Kysučné . Konateľ žalovaného nepoprel, že v roku 2001 dal účtovníčke písomný príkaz, aby žalobkyni a jej sestre nevyplácala nájomné za užívanie ich spoluvlastníckych podielov z dôvodu prebiehajúcich súdnych sporov. Tento príkaz vydal aj napriek tomu, že mu zo strany A.. I. nebol predložený žiaden listinný dôkaz preukazujúci, že sa medzi ním a žalobkyňou vedie súdny spor a ani mu nebolo doručené žiadne súdne rozhodnutie, na základe ktorého by mu bola uložená povinnosť, aby žalobkyni náhradu za užívanie podielov u ktorých figuruje ako podielová spoluvlastníčka pre prebiehajúci súdny spor nevyplácal.

19. Svedkyňa W. Š. (účtovníčka žalovaného) vo svojej výpovedi uviedla, že má vedomosť o tom, že Lesné spoločenstvo Kysučné hospodári na spoločných pozemkoch Združenia vlastníkov lesa Kysučné. Jednotliví podieloví spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti založili Združenie vlastníkov lesa Kysučné a následne potom Združenie vlastníkov lesa Kysučné založilo Lesné spoločenstvo Kysučné, ktoré hospodári na pozemkoch, ktoré patria jednotlivým podielovým spoluvlastníkom Združenia vlastníkov lesa Kysučné. Lesné spoločenstvo Kysučné, ktoré vykonáva hospodársku činnosť na pozemkoch patriacich jednotlivým podielovým spoluvlastníkom Združenia vlastníkov lesa Kysučné vypláca nájomné jednotlivým podielovým spoluvlastníkom. Príjem z obhospodarovania spoločných nehnuteľností má Lesné spoločenstvo Kysučné, ktoré nijakú inú činnosť okrem obhospodarovania spoločných pozemkov nevykonáva. Má vedomosť o tom, že niekedy v rokoch 1997, 1998 boli uzatvárané nájomné zmluvy s jednotlivými členmi Združenia vlastníkov lesa Kysučné, ktoré zmluvy uzatváralo s jednotlivými podielovými spoluvlastníkmi Lesné spoločenstvo Kysučné. Lesné spoločenstvo Kysučné vypláca každoročne jednotlivým podielovým spoluvlastníkom nájom za užívanie ich spoluvlastníckych podielov. Konateľ žalovaného dňa 19.12.2011 vydal písomný pokyn, aby sa nevyplácalo nájomné žalobkyni, jej sestre a ich otcovi O. P.. Uvedený pokyn bol vydaný z toho dôvodu, lebo neboli ujasnené vlastnícke vzťahy k pozemkom, za ktoré sa má vyplácať nájom. Najskôr to bolo voči O.E. P. a neskôr voči osobám, na ktoré O. P. svoje podiely previedol. Podkladom pre vyplácanie úhrady za užívanie jednotlivých podielov je rozhodnutie členov predstavenstva. O výške nájmu rozhoduje valne zhromaždenie Združenia vlastníkov lesa Kysučné na základe hospodárskych výsledkov Lesného spoločenstva Kysučné. Pri vyplácaní nájomného jednotlivým podielovým spoluvlastníkom nevychádza z uzatvorených nájomných zmlúv, ani nemá vedomosť o tom, medzi ktorými podielovými spoluvlastníkmi a Lesným spoločenstvom Kysučné bola nájomná zmluva uzatvorená. Nájomné vypláca všetkým podielovým spoluvlastníkom, ktorí figurujú na liste vlastníctva. Robí to takým spôsobom, že si na konci roka vytlačí z katastra list vlastníctva ku spoločným pozemkom a každému jednému podielovému spoluvlastníkovi bez ohľadu na to, či s ním je alebo nie je uzatvorená nájomná zmluva vypláca sumu, ktorú jej oznámia členovia predstavenstva. Výška tejto sumy sa odvíja od množstva podielov, ktoré jednotlivý spoluvlastník v spoločnej nehnuteľnosti má. Ak pri vyplácaní podielov zistí, že niektorý z podielových spoluvlastníkov, ktorý je napísaný na liste vlastníctva zomrel, tak finančné prostriedky nevyplácajú, ale vyčkajú na dedičské konanie po zomrelej osobe. Svedkyňa ďalej uviedla, že aj keď s niektorými podielovými spoluvlastníkmi, ktorí sú zapísaní na liste vlastníctva nájomná zmluva ešte nie je uzatvorená, vyplácajú im tzv. nájomné , nakoľko lesné spoločenstvo užívaním ich podielov na ich nehnuteľnostiach profitovalo, teda je spravodlivé, aby aj napriek tomu, že nájomná zmluva s nimi uzatvorená nie je, bol im vyplatený podiel v rovnakej výške ako ostatným podielovým spoluvlastníkom, s ktorými nájomná zmluva uzatvorená je. Nevie uviesť, s

ktorými podielovými spoluvlastníkmi lesné spoločenstvo má uzatvorenú nájomnú zmluvu a s ktorými nie. Žalobkyni bola v roku 2014 vyplatená suma 425.- € označená ako „ nájom,, po odpočítaní poštovného 3,50.- € vo výške 421,50.- € (aj keď mala pokyn od konateľa spoločnosti, aby žalobkyni, jej sestre za užívanie ich spoluvlastníckych podielov náhradu nevyplácala) za podiel 2,125 x 200.- €, nakoľko podiel žalobkyne v rozsahu 2,125 spochybnený nikým nebol. Za podiel 10,625 u ktorého bolo vlastníctvo žalobkyne bolo spochybňované , jej náhrada vyplatená nebola.

20. Právny zástupca žalobkyne v záverečnom slove zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že žalobkyňa sa domáha náhrady za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu žalovaným. Má za to, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu , nakoľko náhradu za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyni v celom rozsahu nezaplatil. Nárok žalobkyne premlčaný nie je, pretože začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je totožný so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej lehoty. Žalobkyňa požaduje úrok z omeškania od 1.1.2015, teda odo dňa, ktorý nasleduje po dni 31.12.2014, kedy bol žalovaný povinný zaplatiť spoluvlastníkom za hospodárenie na nehnuteľnosti za kalendárny rok 2014. Pri bezdôvodnom obohatení sa nepremlčuje celý nárok naraz, ale premlčuje sa každý deň samostatne . Ak by aj súd dospel k záveru, že došlo k premlčaniu uplatneného nároku, istotne by nedošlo k premlčaniu celého nároku ako takého. Pokiaľ sa jedná o výšku uplatneného nároku, majú za to, že výška bezdôvodného obohatenia je zrejmalá. Táto vychádza z vyjadrenia účtovníčky žalovaného, ktorá uviedla, že bez ohľadu na to, či je alebo nie je s jednotlivými podielovými spoluvlastníkmi uzatvorená nájomná zmluva, tento vypláca každému jednému podielovému spoluvlastníkovi náhradu v rovnakej výške, t.j. 200,-€ za podiel. Samotný žalovaný vyplatil žalobkyni sumu 325,-€ (mínus 3,50 € za poštovné) za 2,125 podielu, teda 200,-€ za jeden podiel. Ak žalovaný spochybňuje spoluvlastníctvo žalobkyne k spoluvlastníckym podielom, ktoré sú predmetom tohto konania o veľkosti 10,625 na spoločnej nehnuteľnosti, poukázal na § 70 ods.1 Katastrálneho zákona a to na záväzne zákonnú domnienku vlastníctva, pričom žalovaný žiaden relevantný dôkaz vyvracajúci vlastníctvo žalobkyne nepredložil. Čo sa týka pasívnej legitímácie žalovaného majú za to, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko nikto iný okrem žalobcu nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania neužíva. Potvrdzuje to aj skutočnosť, že odplatu z pohľadu žalovaného nesporného podielu žalobkyne vyplácal práve žalovaný. Nárok žalobkyne nemôže byť posudzovaný v režime § 20 zákona č. 97/2013 o pozemkových spoločenstvách, pretože nájomné alebo akákoľvek iná odplata za užívanie spoločnej nehnuteľnosti je vyplácaná žalovaným, ktorý je s.r.o. a nie pozemkovým spoločenstvom. Nárok žalobkyne nemôže byť posudzovaný ani v režime zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov v znení z roku 2014, pretože tento zákon predpokladá, že základným predpokladom na užívanie lesného pozemku je uzavretá nájomná zmluva, ktorú žalobkyňa uzavretú nemá a nikto ju ani na uzatvorenie tejto zmluvy nevyzýval a keď žalobkyňa vyzvala žalovaného na uzatvorenie nájomnej zmluvy odmietol s ňou takúto zmluvu uzatvoriť.

21. V záverečnom slove právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobkyňa nemá nárok na vyplatenie sumy tak ako to požaduje, nakoľko medzi ňou a žalovaným nebola uzatvorená nájomná zmluva a nevznikol jej nárok ani na výplatu podľa zákona č. 97/2013 o pozemkových spoločenstvách. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie, tak trvajú na to, že tento nárok je premlčaný. Navyše v tomto konaní nie je preukázaná ani výška bezdôvodného obohatenia. Táto nemôže korešpondovať s nájomným vyplácaným podielovým spoluvlastníkom, s ktorými nájomná zmluva uzatvorená je. V prípade bezdôvodného obohatenia by žalobkyni vznikol nárok na priznanie náhrady podľa zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesov, ak sú splnené podmienky uvádzané v uvedenom zákone.

22. V tomto konaní nie je sporné, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v k.ú. A. zapísanej na LV č. XXXX v časti pod B 330 v spoluvlastníckom podiele 127500/10500000-in k celku. Ide o spoločný majetok, ktorý je aj takto vyznačený na liste vlastníctva a vzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 97/2013 Z.z. Žalobkyňa je zároveň členkou Združenia vlastníkov lesa Kysučné (§ 12 zákon č. 97/2013 Z.z.) a Združenie podľa výpisu z obchodného registra je jediným spoločníkom žalovaného a že uvádzaná spoločná nehnuteľnosť bez pochyby bola aj v roku 2014 v užívaní žalovaného.

23. Na základe vykonaného dokazovania výsluchom konateľa žalovaného a svedkyne W. Š. (účtovníčky žalovaného) rovnako aj vyjadrenia žalobkyne dospel súd k záveru, že žalobkyni bola suma 425.- € (- 3,50,- € poštovné) vyplatená z titulu užívania spoluvlastníckeho podielu žalobkyne v rozsahu 2,125 žalovaným žalovaným. Rovnako mal súd zo zhodných tvrdení žalobkyne a žalovaného preukázané,

že medzi žalobkyňou a žalovaným nebola uzatvorená nájomná zmluva k spoluvlastníckym podielom lesných pozemkov vo vlastníctve žalobkyne zapísaných na LV č. XXXX podľa zák.č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesov. Taktiež nebolo sporné, že v roku 2014 žalovaný nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej užíval bez uzatvorenej nájomnej zmluvy. Rovnako nebolo sporné, že za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne v rozsahu 12,75 jej žalovaný vyplatil len čiastočnú úhradu (a to za užívanie 2,125 podielu vo výške 200.- €) a že za užívanie podielov 10,625 jej náhradu nevyplatil, nakoľko mal pochybnosti o tom, kto je spoluvlastníkom podielov 10,625 .

24. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa sa domáha voči žalovanému zaplata sumy 2.125.- € s prísl. z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, nakoľko tento bez právneho titulu (riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy) užíval v žalovanom období (rok 2014) nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne , ktorá skutočnosť ani nie je medzi účastníkmi sporná .

25. Po ustálení charakteru nároku (vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného žalobkyne) je medzi stranami sporná aktívna legitímácia žalobkyne (z dôvodu spochybňovania vlastníctva žalobkyne k podielom zapísaným na LV č. XXXX v časti B 330) v spoluvlastníckom podiele 127500/10555555-in k celku (12,75/1050) v rozsahu 10,625 podielu. Taktiež je sporná výška bezdôvodného obohatenia a premlčanie uplatneného nároku.

26. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu žalobkyne z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou LV č. XXXX (č.l. 4) spisu vyplýva, že žalobkyňa na uvedenom LV pod B 330 figuruje ako podielová spoluvlastníčka lesných pozemkov , trvalých trávnych porastov , zastavaných plôch a nádvorí na liste vlastníctva uvedených v spoluvlastníckom podiele 127500/10500000. V LV č. XXXX je zapísaná poznámka, že bol podaný návrh na začatie súdneho konania na Okresnom súde Čadca dňa 15.5.2014 o určenie, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v prospech žalobkyne, patria do dedičstva po A. I., zomr. XX.X.XXXX, ktorý návrh podali A.. Š. I. a spol.

27. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona platí zákona domienka záväznosti zápisu na liste vlastníctva a to až do doby, kým sa nepreukáže opak. V tomto konaní zo strany žalovaného nebolo preukázané , že žalovaná nie je podielovou spoluvlastníčkou k časti sporných podielov a ani nebolo preukázané, že ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku sa nejaké súdne konanie ohľadom určenia vlastníctva k sporným spoluvlastníckym podielom vedie. Z verejne dostupných údajov zverejnených katastrom nehnuteľnosti vyplýva, že na LV č. XXXX ku dňu vyhlásenia dokazovania sa skončené vo veci 16C 320/2016 už nefiguruje žiadna poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní ohľadom vlastníctva k sporným podielom. Vzhľadom k tomu, že žalovanom období - celý rok 2014 - žalobkyňa figurovala na LV č. 8541 ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností na tomto liste vlastníctva uvedených v podiele 127500/10555555-in a zo strany žalovaného nebolo preukázané, že v tomto období vlastníčkou nebola, má súd za to, že žalobkyňa je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaná.

28. Medzi žalobkyňou a žalovaným nie je sporné, že žalobca bez platne uzatvorenej nájomnej zmluvy užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne v rozsahu na ňu pripadajúcich spoluvlastníckych podielov 127500/10555555-in k celku (12,75/1050). Taktiež nie je sporné , že jej zaplatil len za užívanie časti spoluvlastníckeho podielu (a to za užívanie 2,125 podielu vo výške 200.- €) a že za užívanie podielov 10,625 jej náhradu nevyplatil, pričom spoluvlastnícky podiel žalobkyne v celosti užíval a bral z neho úžitky. Nakoľko medzi žalobkyňou a žalovaným nebola uzatvorená nájomná zmluva, žalovaný získal užívaním majetku vo vlastníctve žalobkyne (bez právneho dôvodu) majetkový prospech a na úkor žalobkyne sa bezdôvodne obohatil, preto je povinný bezdôvodné obohatenie žalobkyne vydať. (§ 451 ods. 1,2, § 456 OZ) .

29. Z ustanovenia § 458 ods. 1 OZ vyplýva, že sa musí vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobré možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.. Žalobkyne za užívanie jej spoluvlastníckych podielov žalovaným prináleží peňažná náhrada. Medzi žalobkyňou a žalovaným je výška tejto náhrady sporná. Žalobkyňa udáva, že táto náhrada jej prináleží vo výške 200.- € za 1 podiel. Žalovaný sumu 200.- € za 1 podiel popiera a udáva, že táto náhrada žalobkyne prináleží podľa zák.č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov , poľnohos. podniku a lesov.

30. Nakoľko žalovaný užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne bez platne uzatvorenej nájomnej zmluvy jeho obohatenie spočívalo v tom, že vykonával právo nájmu k cudzej veci. Žalovaný ako užívateľ nemôže takto spotrebované plnenie vrátiť, preto je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady, ktorá musí zodpovedať oceneniu získaného obohatenia. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu musí byť preto peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla práve vo forme nájomného, ktoré by bol nájomca povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy. Z vyjadrenia konateľa žalovaného a taktiež aj z vyjadrenia účtovníčky žalovaného vyplýva, že žalovaný vyplácal za rok 2014 všetkým podielovým spoluvlastníkom figurujúcim na liste vlastníctva náhradu za užívanie ich spoluvlastníckych podielov bez ohľadu na to, či s nimi bola alebo nebola uzatvorená nájomná zmluva vo výške 200.- € za 1 podiel. Takúto sumu vyplatil aj žalobkyňa za podiel na ňu pripadajúci, ktorý podľa žalovaného sporný nebol. Ak žalovaný nespochybňuje, že vyplácal ostatným podielovým spoluvlastníkom spoločnej nehnuteľnosti za užívanie ich podielov na základe nájomnej zmluvy 200.- € (a takúto sumu vyplácal aj tým s ktorými nájomnú zmluvu uzatvorenú nemal), súd má za to, že suma 200.- €, ktorú za užívanie 1 podielu žalobkyňa od žalovaného požaduje, zodpovedá čiastkam vynakladaným v danom mieste a danom čase za užívanie nehnuteľnosti vo forme nájomného.

31. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bez právneho dôvodu užíval spoluvlastnícke podiely žalobkyne a za užívanie týchto podielov jej nevyplatil náhradu v časti užívania podielov 10,625, žalobkyňa voči žalovanému prináleží peňažná náhrada vo výške 200.- € za každý jeden podiel celkom v sume (10,625 x 200) vo výške 2.125.- €.

32. Žalovaný vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobkyne, ktorý súd posúdil ako nárok uplatnený z titulu bezdôvodného obohatenia, vzniesol námietku premlčania (§ 100 ods. 1, 2 OZ), ktorou sa súd prioritne musel zaoberať. Zmyslom inštitútu premlčania je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch, pričom premlčané právo nezaniká, iba sa oslabuje. Dôvodné vznesenie námietky premlčania má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe nárok priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta OZ).

33. V tomto konaní nie je sporné, že odo dňa 6.12.2014 žalovaný vyplácal jednotlivým podielovým spoluvlastníkom za užívanie ich spoluvlastníckych podielov bez ohľadu na to, či s nimi mal alebo nemal uzatvorenú nájomnú zmluvu, tzv. nájomné,, a taktiež nie je sporné, že žalobkyňa žalovaný zaslal poštovou poukážkou sumu 421,50.- € (viď. čl. 79). Sporné medzi stranami bolo, kedy si žalobkyňa túto čiastku prevzala a kedy nastal počiatok plynutia premlčacej doby.

34. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (ktorý nárok si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje) je stanovená tzv. kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne, tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle od seba. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná, objektívna premlčacia doba je trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo desaťročná (§ 107 ods. 3 OZ), ak ide o úmyslené bezdôvodné obohatenie. Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 OZ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia oprávnený dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohateného. Objektívna lehota začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo (§ 107 ods. 3 OZ). Súd v danom prípade má zato, že objektívna premlčacia doba (trojročná) začala plynúť odo dňa 6.12.2014, kedy sa konalo valné zhromaždenie ZVLK, na ktorom boli finančné prostriedky členom združenia vyplácané, ktorí mali možnosť si tieto finančné prostriedky prevziať, pokiaľ nevyužili možnosť zaslania výplaty na účet. Dňom 6.12.2014 vzniká na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne a od tohto dňa plynú 3 ročná objektívna premlčacia lehota (§ 107 ods. 2 OZ). Ak by si žalobkyňa finančné prostriedky neprevzala v deň valného zhromaždenia, mohla tak urobiť v dňoch od 9. do 12.12.2014, prípadne v inom dohodnutom termíne. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nevyužila ani jednu z uvedených možností, zaslal jej žalovaný poštovým poukazom sumu 421,50.- €.

35. V zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 OZ o vzniku bezdôvodného obohatenia sa oprávnený dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohateného. Podľa názoru súdu subjektívna premlčacia doba (§ 107 ods. 1 OZ) na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobkyňa plynúť dňom nasledujúcim po prevzatí finančnej hotovosti, t.j. odo dňa 20.12.2014 (viď

poštová poukážka čl. 79 spisu) a táto jej uplynula dňa 20.12.2016. Žalobkyňa prevzatím finančných prostriedkov prostredníctvom pošty subjektívne nadobudla vedomosť o tom, že zo strany žalovaného nedošlo k plnej úhrade. Ak žalobkyňa podala žalobu na súde až dňa 27.12.2016, tak jej nárok je premlčaný. Zo strany žalobkyne nemal súd preukázané, že by si finančné prostriedky prevzala neskôr. Ku uvedenej skutočnosti nemal súd zo strany žalobkyne predložený žiaden dôkaz a ani jeho vykonanie žalobkyňa súdu nenavrhol. Bolo na žalobkyni, aby uniesla dôkazné bremeno čo do neskoršieho prevzatia finančných prostriedkov. Zároveň súd poukazuje na to, že na tunajšom súde sa viedlo- či vedie doposiaľ celkom 13 súdnych konaní, v rámci ktorých sa žalobkyňa (či jej sestra A.. A. D.) voči žalovanému domáhala či domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu za roky od roku 2002 až do 2017. Čiže žalobkyni je zrejme, že jej žalovaný náhradu za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu buď nevypláca alebo ju vypláca vo výške, ktorá nezodpovedá jej podielom. Nakoľko žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného dozvedela dňa 19.12.2014 vzniklo jej právo uplatniť si svoj nárok voči žalovanému najskôr odo dňa 20.12.2014 do 20.12.2016. Žalobný návrh zo strany žalobkyne bol na tunajšom súde podaný dňa 27.12.2016(vid'.č. 1) spisu z čoho je zrejme, že bol podaný po uplynutí 2-ročnej subjektívnej lehoty. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania (s poukazom na ustanovenie § 100 ods. 1 OZ sa premlčania dovolal) musel súd na túto námietku prihliadať a vyhodnotiť ju ako dôvodnú.

36. Vzhľadom na námietku žalovanej, že nájom za rok 2014 mohol byť splatný najskôr ku dňu 1.1.2015 a od tohto dňa začala plynúť objektívna lehota premlčania, súd poukazuje na to, že pre posúdenie začiatku plynutia objektívnej či subjektívnej premlčacej doby je irelevantné, kedy a vôbec či sa stal nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia splatným. Podstatné je, kedy skutočne k bezdôvodnému obohateniu došlo. Na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu dňa 6.12.2014 a od tohto dátumu začala plynúť tzv. objektívna lehota, ktorá uplynula dňa 6.12.2016. Subjektívna lehota začala žalobkyni plynúť odo dňa 20.12.2014 a uplynula jej dňa 20.12.2016. V tomto konaní nemal súd preukázané, že na strane žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a že objektívna lehota je s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 3 OZ desaťročná. Aj z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou dňa 27.12.2016 a to LV č. XXXX (č.l. 4) vyplýva, že je v ňom uvedená poznámka, že je podaný A.. O. I.X. a spol. na súde dňa 15.5.2014 návrh o určenie, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, patria do dedičstva po zomr. A. I., čo malo podľa názoru súdu za následok, že z opatrnosti pre prebiehajúci súdny spor žalovaný žalobkyni v celosti náhradu za užívanie jej spoluvlastníckych podielov náhradu nevypláca. Ak by na strane žalovaného aj došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a objektívna premlčacia lehota by bola 10 ročná na premlčanie žalobkyňou uplatneného nároku by to nemalo žiaden vplyv, nakoľko subjektívna lehota 2 rokov jej uplynula dňa 20.12.2016.

37. Nakoľko súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne z bezdôvodného obohatenia je premlčaný a žalobkyňa nepreukázala včasnosť uplatnenia svojho nároku, súd pre opodstatnenú námietku premlčania vyslovenú žalovaným, návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, 262 ods. 1,2 CSP.

39. V tomto konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP bola voči žalobkyni priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v potrebnom počte v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde v Čadci. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.). O odvolaní rozhodne odvolací súd, ktorým je Krajský súd Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 363 C.s.p).

Podľa § 365 ods.1,2,3 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 227 C.s.p.) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľnosti bola zapísaná poznámka o súdnom konaní (§ 228 ods. 1,2 C.s.p.).

Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúca povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. .

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 ods.1 C.m.p).